

Kázeň z evanjelických Služieb Božích, Bratislava (Nový kostol), 19. nedeľa po Svätej Trojici, 26. 10. 2025; 8.30 h, ES 186, 634, 201, 250, A 62, epištola: Židom 11, 1 - 3 a 7 - 10, evanjelium: Matúš 9, 1 - 8 / 10.00 h, piesne podľa programu,

téma kázne: **Vierou prijímajme a zachovávajme zmluvu**

1. Mojžišova, 9, 8 - 17: „⁸ Potom Boh riekol Nóachovi a jeho synom, čo boli s ním: ⁹ Ajhľa, ja ustanovujem svoju zmluvu s vami a s vaším budúcim potomstvom ¹⁰ aj s každým živým tvorom, čo je pri vás, totiž s vtáctvom, dobytkom a všetkou poľnou zverou pri vás, od všetkého, čo vyšlo z korábu, až po všetky živočíchy zeme. ¹¹ Ustanovujem s vami svoju zmluvu, že vody potopy už nevyničia všetko tvorstvo a nebude už potopy, aby zničila zem. ¹² Boh ďalej riekol: Toto bude znamením zmluvy, ktorú pre všetky budúce pokolenia robím medzi sebou a medzi vami i medzi všetkými živými tvormi, čo sú pri vás: ¹³ svoju dúhu kladiem na oblaky; bude znamením zmluvy medzi mnou a medzi zemou. ¹⁴ Keď nakopím oblaky nad zemou a ukáže sa dúha na oblakoch, ¹⁵ rozpomeniem sa na svoju zmluvu medzi mnou a medzi vami i medzi všetkými živými tvormi zo všetkého tvorstva; a vody sa už nestanú potopou, aby zničili každé z tvorstva. ¹⁶ Keď bude dúha na oblakoch, pozriem sa na ňu, aby som sa rozpomenul na večnú

zmluvu medzi Bohom a medzi každým živým tvorom zo všetkého tvorstva, ktoré je na zemi. ¹⁷ Vtedy riekol Boh Nóachovi: Toto je znamenie zmluvy, ktorú som ustanovil medzi sebou a medzi každým tvorom, čo je na zemi.“

Milí bratia a milé sestry!

Dnešná nedeľa má tému: Sila viery. Z evanjelia (Mk 9, 2) sme počuli o viere tých, ktorí k Ježišovi na nosidlách priniesli ochrnutého muža. Urobili tak vo viere, že Ježiš dá chorému to, čo potrebuje. A On to urobil. Z listu Židom (11, 7) nám zaznelo, že vierou prijal Nóach Boží pokyn o tom, čo ešte nebolo vidieť, a s bázňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny; touto vierou sa stal dedičom spravodlivosti, ktorá sa dosiahne vierou.

Bratia a sestry, od Nóa sa sme si môžeme učiť, **čo je to viera, čo znamená veriť.** Čo? - **Pokladať za pravdivé to, čo hovorí Pán Boh, odvážiť sa konať podľa Božieho slova.**

Byť veriacim neznačí byť nejakým duchovným gigantom. Niekým, kto je dokonalý, kto nikdy nezlyhá. (Nóach sa opil - 1M 8, 20 - 21). **Veriť v živého Boha znamená vziať Pána Boha za slovo. Odvážiť sa konať podľa Pánovho slova.** Pán Ježiš povedal svojim učeníkom (Mt 17, 20): „Keby ste mali vieru ako horčičné zrno, a povedali by ste

tomuto vrchu: Prejdi odtiaľto ta, - prejde! Nič vám nebude nemožné.“

Namiesto horčičného zrna si môžeme predstaviť makové zrníčko. Ježiš vraví, čo všetko by dokázala už takáto viera ako zrnko maku! **Čo všetko by sa zmenilo, keby sme verili nie v seba, v svoje obmedzené zdroje, ale v Boha a Jeho možnosti!** Nóach sa odvážil urobiť to. Uveril Bohu - odvážil sa konať podľa Pánovho slova.

Keď je okolo nás špina, odstránime ju. V časoch Nóachových bola zem zašpinená nepravosťou a násilím. Pán Boh sa rozhodol očistiť zem od hriechu a zoslať potopu. Chcel však zachrániť život na zemi. Kto však uverí tomu, čo Boh žiada? Kto sa odváži poslúchať - konať podľa toho, čo Boh hovorí?

Bol to **Nóach**. Začal stavať veľkú loď, hoci navôkol nebola žiadna väčšia voda. **Odvážil sa konať podľa Božieho slova. Výsledok? Cez neho - cez Nóachovu poslušnú vieru, zachránil Pán Boh život na zemi.** A nielen to. Ustanovil zmluvu s Nóachom, jeho potomstvom a všetkým živým, že už nikdy nenastane taká potopa, ktorá by zničila celý svet. **Nie je to zmluva, ktorú uzatvárajú dvaja rovnocenní partneri.** Keď Boh

ustanovuje zmluvu, je to jednostranná záležitosť. Preto sa Božia zmluva niekedy nazýva **„testament“, „závet“ - slávnostné vyhlásenie úmyslu a záväzku v prospech druhých.** Pán Boh nám svoju zmluvu dáva a my s ňou môžeme počítať.

Prečo Pán Boh ustanovuje túto zmluvu? Nie preto, že by dúfal, že my ľudia sa už budeme správať lepšie ako predtým. Na to nás Pán Boh pozná až príliš dobre. Pri oznámení potopy je v Biblii otvorene uvedené, že *„Hospodin videl, že skazenosť ľudí na zemi bola veľká a že všetko zmysľanie ich srdca bolo ustavične zlé“* (1M 6, 5). Avšak **Pán Boh nerezignoval, nevzdal sa. Nepovedal: „Nechám ľudí tak, ľudstvo je stratený prípad.“** Nasledujúcich približne tisíc stránok Biblie dokazuje opak - totiž že Pán Boh sa neustále stará o svoje stvorenia. Na to, prečo Boh ustanovil túto zmluvu jestvuje len jediný dôvod, úplne nepochopiteľný, a predsa v Písme svätom jasne dokázaný. Je ním to, že **Pán Boh miluje nás ľudí! Boh prejavuje milosť a milosrdenstvo bez toho, aby si ich niekto zaslúžil.**

Milí bratia, milé sestry, **Božia zmluva s Nóachom je vyhlásením Božej lásky - aj**

nám. Znamením tejto zmluvy je dúha.

Hebrejčina používa slovo, ktoré znamená „oblúk“, napr. aj oblúk luku. Oblúk na nebi pripomína, že na znamenie globálneho prímeria

Pán Boh skryl svoj vojnový luk. Nezmýšľa voči nám nepriateľsky. Podobu luku, zabíjajúcej zbrane mení na oporu nebeskej klenby, ktorá má zadržiavať vody potopy.

Dúha, široký oblúk sedemnásobného svetla, plný farieb a radosti, je znamením pripomínajúcim Bohu sľub, ktorý nám dal.

Znamením, že žijeme z Božej milosti, že Božia láska udržiava život, chráni, obopína, napína tento svet. Keď najbližšie uvidíme dúhu, pamätajte: Pán Boh nezabudol na svoj sľub.

Hoci Boha neustále sklamárame, **Božia neochvejná láska a dobrota platia aj dnes.** To je istota, ktorá nezradí, ku ktorej sa smieme nanovo vracieť. Len nezabúdajme, že Božia dobrota nás vedie k pokániu (R 2,4).

Vieme, že v súčasnosti je zem zamorená plastami, ohrozená škodlivými exhalátmi a ďalšími nepriaznivými vplyvmi. Stačí málo a môže dôjsť ku globálnej katastrofe. O to dôležitejšie je vziať Boha za slovo. Veriť v Boha, v Jeho zmluvu, v Jeho milostivú ponuku a sľub,

že z Božej strany bude život ľudí a celého stvorenstva pod Stvoriteľovou ochranou.

Kameň úrazu a príčina súčasného civilizačného strachu je v tom, že hoci prírodná katastrofa svet nezničí, svojim nezodpovedným správaním ho môžeme zničiť my ľudia. **Bohom ustanovenú zmluvu môžeme vierou prijať, alebo jej vzdorovať s tomu zodpovedajúcimi dôsledkami.**

Z Bohom nám darovanej zmluvy máme úžitok, či ju prijmemo, alebo nie, veď nebeský Otec „dáva vychádzať slnku na zlých aj na dobrých a zosiela dážď na spravodlivých aj na nespravodlivých“ (Mt 5, 45). Či si však škodíme navzájom, ako zaobchádzame s darom života, to si zodpovieme sami.

V priebehu dejín Pán Boh opakovane uzatváral zmluvy - zmluvy v zmysle testamentov - slávnostných sľubov. Či už to bola zmluva s Abrahámom (1M 15 a 17), s Mojžišom (2M 19) alebo Kristova zmluva.

Prostredníctvom svojho Syna, Ježiša Krista, Pán Boh bezpodmienečne sľúbil všetkým ľuďom odpustenie hriechov, život a spásu. Tak, ako kedysi sľúbil Nóachovi, že už nikdy nedopustí ďalšiu celosvetovú potopu, tak sa Kristovou zmluvou zaviazal prehladnúť náš hriech. **Novou**

zmluvou Boh slúbil, že nás prijme za svoje deti a po smrti nám dá večnú spásu. V Ježišovi to Pán Boh slávnostne vykonal, potvrdil a slúbil; nemáme dôvod o tom pochybovať. Jeho milosť je bezhraničná a nepochopiteľná, pretože si ju nikto nezaslúži.

Aj **nová zmluva má svoje znamenie či znamenia: sú nimi krst a Večera Pánova**, ktorá hovorí o Kristovej krvi očisťujúcej nás od každého hriechu: „Tento kalich je nová zmluva, nová zmluva v mojej krvi,“ spomína sa v slovách ustanovenia Večere Pánovej. **Keď prijímame Večeru Pánovu, máme vedieť, že Pán Boh myslí na svoju zmluvu, podobne ako pri dúhe.** Boh si hovorí: Už sa nebudem pozeráť na hriechy týchto ľudí; budú požehnaní naveky, preto tiekla krv môjho Syna na kríži.

Keď s vďačnou vierou prijímame Večeru Pánovu, smieme mať istotu: Pán Boh stojí za svojou novou zmluvou, za svojím slávnostným záväzkom. Je verný a nemení svoj názor. Pre Jeho dobrotu dosvedčenú mi v Kristovej obeti si môžem byť istý, že budem spasený, aj keby mi celý svet, diabol či moje vlastné pochybnosti tisíckrát nahovárali, že nie.

Bratia a sestry vierou prijímajme a zachovávejme Božiu zmluvu. Predovšetkým

novú zmluvu s Kristom. Neveriť by znamenalo urobiť z Boha klamára. A to by Pán Boh určite nenechal bez trestu. **Vierou prijímajme a zachovávejme zmluvu.** Žime so znameniami zmluvy. Pamätajme na krst, ktorým nás Pán Boh uistil o tom, že Mu patríme, že sme Jeho deti. Radi prijímajme Večeru Pánovu, ktorá je nám svedectvom o Božej zachraňujúcej láske. **Čo lepšie môžeme urobiť, ako vierou prijať tieto Božie znamenia a vďačným životom viery na ne odpovedať?** Amen.

S použitím viacerých prameňov: Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár